

FE I COMPROMÍS

Els sistemes teològics són expressió de l'espiritualitat de determinada religió. També de la cristiana, que és cristocèntrica i trinitària. Per això una teologia espiritual és aquella que ha trobat els instruments adients a la seva experiència religiosa. I per això tants temes, com ara l'opció preferencial pels pobres, expressen l'espiritualitat del compromís amb els més necessitats, con assegura el gran teòleg Gustavo Gutiérrez en els seus escrits i el papa Benet XVI, que digué que "l'opció pels pobres està implícita en la cristologia d'aquell Déu que com diu sant Pau: s'ha fet pobre per nosaltres per enriquir-nos amb la seva pobresa (2Co 8,9). Per això el seguiment de Jesús constitueix l'anunci profètic de la Bona Nova que porta a posar en un lloc important de la reflexió teològica, el compromís amb els pobres". Certament que primer és la vida de fe, després la teologia que per la seva pròpia naturalesa s'encaamina a comprendre i viure el misteri cristià. Així es recupera el que per als primers Sants Pares de l'Església dels primers segles era ben clar: la relació entre teologia i espiritualitat. Per això els sistemes teològics no són altra cosa que l'expressió de l'espiritualitat. Però teologia i espiritualitat han d'avançar juntes, "entre el silenci, l'oració i l'acció" diu G. Gutiérrez, que s'enriqueixen mútuament. En efecte, l'experiència del silenci s'ha de compartir amb els altres, és l'ideal medieval de: "*Contemplata aliis tradere*", entregar als altres allò que és contemplat en el silenci, l'estudi i l'oració. Com sant Ignasi de Loiola, qualificat de "contemplatiu en l'activitat". La teologia ha d'usar el llenguatge profètic i contemplatiu, ja que només l'amor de Déu viscut en la gratuïtat porta a l'entrega compromesa, com ho testimonien les vides dels sants i dels místics. G. Gutiérrez diu: "Para mí, hacer teología es escribir una carta de amor al Dios en quien creo, al pueblo al que pertenezco y a la Iglesia de la que formo parte. Un amor que no desconoce las perplejidades, y hasta los sinsabores, pero que es sobre todo fuente de una honda alegría". I diu també que: "los teólogos contemporáneos que mejor perciben la crisis política, económica y teológica del momento son los que están más profundamente arraigados en la tradición mística". De fet, l'espiritualitat cristiana desenvolupa en profunditat allò que està en el nucli de la tradició cristiana: La relació entre fe i justícia. La situació de pobresa i injustícia reclamen avui una paraula sobre Déu, que porti a un compromís més evangèlic amb la realitat que ens envolta i la global, ja que no ens podem oblidar de la situació de la resta de persones, països i situacions punyents.

E. ZARAGOZA

EDITORIAL ESPORT I ESPORTISTES

Darrerament hem publicat a les nostres pàgines els èxits aconseguits a nivell individual per esportistes guixolencs en les diferents especialitats que practiquen, com la Sílvia Barnés amb natació amb aletes, la Gina Nueda en hípica i aquest cap de setmana passat els pilots guixolencs Lluís Pallí i Guillem Buscarons aconseguen el pòdium a la XI edició del Rally Costa Brava Històric. A part s'ha de valorar també els altres èxits aconseguits per algunes altres entitats esportives de la ciutat de les quals n'hem donat puntualment la deguda informació, si és que ens l'han fet arribar, a les nostres pàgines.

En moltes ocasions aquests èxits han estat aconseguits individualment en primer lloc, per l'esforç humà i de preparació que comporta el practicar-lo i en segon lloc en la part econòmica que també deu representar per l'esportista i per la seva família, donat que suposem no deuen rebre cap subvenció per fer front a les diverses despeses que representa el competir. Potser sí que algun espònsor a nivell particular els ajuda, però a nivell oficial probablement no. Això sí, quan és l'hora del corresponent reconeixement oficial amb una placa o un recordatori per part de qui correspongui, la foto amb el polític de torn no hi falta.

Pel que fa al tema esportiu en general, a Sant Feliu existeixen una gran quantitat de clubs i entitats esportives que subsisteixen mercès l'esforç d'un grup de ciutadans que formant-ne part de les juntes directives i organitzatives poden tirar endavant amb l'ajut econòmic dels respectius associats, amics i col·laboradors i probablement amb una minsa subvenció tant local com autonòmica que simplement alleugereix la càrrega econòmica que representa tirar endavant l'entitat.

I és precisament llavors quan en alguna ocasió l'esportista que n'ha format part i n'ha sobresortit en la pràctica corresponent, fent el salt en algun altre club amb la consecució d'alguns trofeus i fites com els que comentem al principi, deixen d'aquesta manera el pavelló guixolenc ben alt.

El tema que no ha resultat del tot positiu i pel que fa al futbol guixolenc, és la unificació dels tres equips de la ciutat, que tot i l'aranga que es va fer servir en els actes del centenari de l'A.D. Guixols a la Casa Irla, no s'ha portat a cap, almenys pel que fa al club centenari de la ciutat. Segons hem publicat, els dos únics equips locals de futbol que han unificat criteris i accions han estat el Vilartagues C.F. i l'Escola de Futbol Sant Feliu. El club que no s'hi ha aplegat, quins motius tindrà que oficialment i públicament no ha donat a conèixer, ha estat l'A.D. Guixols. Un club que malauradament l'any de commemorar el centenari ha descendit de categoria.

NINOTAIRES GUIXOLENCS

PENSAR DE DEBÒ, QÜESTIÓ DE VALENTIA

Molta gent considera la filosofia com una disciplina summament avorrida. Es clar, la filosofia és per als valents: per als que s'atreveixen a mirar de fit a fit les seves certeses, relacions personals, idees polítiques i actituds vitals i preguntar-se si de debò hi creuen, o si han d'abandonar-les i trobar-ne d'altres, amb els canvis vitals que pugui suposar.

Gairebé diria que fem malament de parlar de filosofia, perquè la paraula remet a un "sancta sanctorum" per a persones que han de saber sis idiomes. I no. Està bé seguir utilitzant aquest nom, perquè és un nom socràtic i SÒCRATES és el sant patró de tot això. Però la paraula "filosofia" només vol dir prendre's la vida pensant-la.

Només pensem a mitges: intentem desesperadament quedar-nos al costat còmode de la vida. Si l'individu no aprèn a pensar de debò queda en una situació de desarmament de la qual qualsevol polític una mica espavilat pot aprofitar-se'n. Ah! Però pensar implica posar-se en qüestió un mateix, i no tothom hi està disposat.

Ara és un moment oportú per a la filosofia: la crisi ha fet que molta gent ja no doni certes coses per descomptades. Encara que es recorre massa a l'autoajuda i a remeis passatgers. Cal una cerca de sentit que permet deixar enrere les coses que creïem que en tenien i no en tenien.

En això, cal recordar que la por –i les pors– sempre han tingut un paper enorme. La sofística de la Grècia clàssica ja va mostrar que tothom vol reconeixement, ningú vol ser un zero a l'esquerra. L'infern són els altres i, per tant, necessitem seduir-los. I així aprenem a semblar, no a ser.

Un bon exemple del "mig pensar" és que llegim massa de pressa. Llegir hauria de ser posar-se en qüestió un mateix en relació al que diu l'autor. Cal despertar el pensament, activar la cerca de paraules i l'ordenació de les idees, i no repetir el que tothom diu.

El meu mestre, German, em deia que cal ser més obert, que s'ha d'ignorar la trampa dels valors acceptats, que hem d'escoltar quan els que ens estimen ens parlen, com si fos l'última vegada que ho fessin. Però si alguna cosa m'ha ensenyat en German és aquesta: no existeix el que s'anomena "massa tard" a la vida. Ell va estar caminant fins al dia que va dir adéu.

JOSEP VIADER SERRA

www.setmanariancora.cat – facebook: Setmanari Àncora - Imprimeix: Arts Graf. Fontané. c/ Fortuny, 2-A, 17190 Salt. - Dipòsit Legal: GI-22-1961.

El Setmanari ÀNCORA és una revista independent, oberta a tots els matisos i a totes les ideologies i la seva opinió només es reflecteix en els articles editorials. Ni la revista ni els col·laboradors habituals, no se solidaritzen necessàriament amb les opinions que exposen, defensen i signen els autors de llurs articles.

Edita: Associació Cultural Bitàcola – Director: Josep M. Isern.

Redacció, administració i publicitat: Passeig dels Guixols, 17-Galeries del Mar - Horari redacció: dilluns de 18 a 20 hores – Tel. i fax: 972 328 366 – Adreça postal: Apartat 99 – 17220 Sant Feliu de Guixols – Adreça electrònica: redaccio@setmanariancora.cat –

Subscripcions:

FORMAT PAPER LOCALS: ANUAL: 80 €
TRIMESTRAL: 20 €
FORMAT PAPER FORANS: ANUAL: 100 €
TRIMESTRAL: 25 €
FORMAT DIGITAL (Format pdf): ANUAL: 60 €
TRIMESTRAL: 15 €

Membre de (E) ACP C
Associació
Catalana
de la Premsa
Catalana

Generalitat de Catalunya
Departament
de la Presidència